

Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelven, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelven akker, Matth. 13 vers 44.

De Heere Jezus vergelijkt hier in deze gelijkenis het Koninkrijk der hemelen met een schat, die verborgen ligt in een akker. Die schat is Christus, verborgen in het Goddelijke getuigenis dat Hij heeft gesproken, en door Zijn profeten, evangelisten en apostelen op Schrift heeft laten zetten. Die schat is de smalle poort die velen zoeken, maar slechts weinigen zullen vinden. Een mens kan jaren onder de zuivere prediking des Woords verkeerd hebben, en toch Christus nooit gevonden hebben. Hoevelen hebben Christus op aarde niet gevolgd om de broden en de wonderen die Hij deed? Ze hebben naast Hem gestaan, en toch nooit gevonden. Dat is toch wat, lezer. Hoe komt dat? Wat moet een mens met Jezus doen, wanneer hij geen last heeft van zijn vele zonden. Wanneer hij niet gebukt gaat onder een hemelhoge schuld, wanneer Gods wet hem niet veroordeelt. Wat moet een mens zonder kwaal bij een dokter doen? Zo ook geestelijk, lezer. Door de val in ons bondshoofd Adam zijn we allen geboren in het diensthuis der zonden. Onze ingeschapen wet die ons eerst prees en vrijpleitte voor God, vervloekt ons nu vanwege onze vele overtredingen. De gehele mensheid is hierin gevallen, maar wie voelt het, en wie gaat er geestelijk gebukt onder? Ieder mens weet vanuit zijn geweten dat hij weleens gezondigd heeft. Dit weet hij omdat zijn geweten hem veroordeelt. Hiervan heeft de apostel het volgende betuigt : “Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, dezen, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet; Als die betonen het werk der wet geschreven in hun harten, hun geweten medegetuigende, en de gedachten onder elkander hen beschuldigende, of ook ontschuldigende), Rom. 2:14-15.” Maar hoe komt het nu dat de een wel onder zijn zondenlast gebukt gaat, en een ander gewoon vrolijk verder leeft? Hoe komt het nu dat de een met een ongerust hart al gravende een weg tot behoudenis gaat zoeken, en de ander met een gerust hart schuld op schuld, en zonde met zonde vermeerdert. Zonder de wet is de zonde dood. En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven. En het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden, Rom. 3:20, Rom. 7:8-10.

Hoe moeten we dit verstaan? De apostel zegt dat, wanneer er geen gebod is er ook geen overtreding is. Eenvoudig gezegd: ‘Wanneer er in de Nederlandse grondwet geen verbod is vastgelegd op het doorrijden door een rood stoplicht, dan kan de politie degene die dit doet, hiervoor geen bekeuring geven.’ Zo ook geestelijk. En toch weet iedere kerkganger wat er in Gods wet geschreven staat, maar verstaat wezenlijk NIET dat God Zijn wet gegeven heeft om onze overtredingen wil. Moet Gods wet dan niet gehouden en onderhouden worden? Zolang die heilige wet voor u geestelijk nog niet in en door het bloedoffer van Christus vervuld is geworden, kunt u deze wet in Hem ook niet houden en onderhouden. Zolang u hier nog een vreemdeling van bent, is de wet u gegeven om uw overtredingen wil...!! Knoop dit voor altijd in uw oren, m’n geliefde lezer. In de eerste Adam kon de mens vanuit het werkverbond Gods wet houden, niet ten eerste om wat hij deed, maar om wie hij *was*. De mens *was* heilig en rechtvaardig(=gehoorzaam), geschapen naar het beeld van Christus, en daarom getuigden zijn werken van gehoorzaamheid en heiligheid, dewelke werkende waren door de liefde Gods waardoor hij in gemeenschap met zijn Hemelse Schepper was verbonden. De mens had in het paradijs God lief boven alles en zijn naaste als zichzelf. Want de liefde doet een ander geen kwaad, maar zoekt gedurig het Voorwerp van zijn liefde. Dat is God en zijn naaste medemens.

Maar de mens is hieruit gevallen, en daarmee de werken des duivels toegevallen. Het werkverbond was verbroken, waardoor de mens Gods wet niet meer kon houden. Het gebod, dat de mens in Adam ten leven was, hetzelfde is hem ten dood bevonden, zegt de apostel. En toch zou u ze kost moeten geven die Gods heilige wet vanuit hun verdorven duivelse werken, zgn. godsdienstig of goddeloos, gedurig blijven trachten te vervullen. Want, de mens zoekt zijn geweten maar telkens het zwijgen op te leggen. Dit heeft tenslotte de geschiedenis van de mensheid bewezen. Ieder volk had zijn goden, en bracht zijn offers tot voldoening. Na de val is de mens in een verbroken werkverbond gekomen. Een verbroken verbond waarin de mens zichzelf gedurig probeert te rechtvaardigen. Een mens wil telkens maar zo goed mogelijk voor de dag komen. Dat verderf leeft tenslotte in ons aller hart. Wijs is de mens die hier iets van mag zien. Die mens zoekt het moeras van zijn vuile hart maar telkens te bedekken met een helder wit laken van zijn eigen goede werken. Maar telkens wordt dit laken weer vies en goor, vanwege dat zijn verdorven hart telkens nieuwe vuilheden opborrelt. Zo is de mens maar aan het dweilen met de kraan open. De mens is maar bezig om met zijn vele potjes en pannetjes van zgn. goede werken, de (zonde)lekkage in zijn geestelijke dak op te vangen. Hier een pot en daar een pannetje, waardoor hij tenslotte zijn benen breekt vanwege de vele potjes en pannetjes. Het is maar een simpel beeld. Maar ieder mens is hier van nature mee bezet. Maar mogen we elkaar nu eens een vraag stellen? Wat zou u tenslotte doen, wanneer u al weken een waterlekkage ergens tussen uw dakpannen had? Wel, zegt u, ik zou eerst het water proberen op te vangen met wat potjes en pannetje, en vervolgens enkele pannen vervangen om het probleem mogelijk te kunnen verhelpen. Maar wat nu, wanneer het blijft lekken, en u het lek niet kunt vinden, of dat er zoveel lekkages zijn dat u niet meer weet waar te beginnen? Wel, zegt u mij, dan zou ik er ernstig over na gaan denken om het dak in zijn geheel te vervangen door een nieuw dak, want zo door blijven tobben is tenslotte geen doen.

Een verstandig besluit, lezer! Maar hoe wijs en verstandig de mens op aarde zijn besluiten kan maken, hoe onwijs hij is in 's hemelswege. Waarom toch zo hard gezegd? Het mocht u eens wakker schudden en tot beschaming zijn. Uit het feit dat de mens Gods heilige wet vanuit zijn zgn. goede/verdorven werken probeert te houden en onderhouden, blijkt zijn geestelijke onwijsheid. Vanuit het feit dat een overtuigde zondaar vanuit zijn tranen, vanuit zijn vele bidden en smeken, vanuit zijn reformeren, vanuit zijn beloftenissen van beterschap, God meent te kunnen behagen, blijkt zijn onwijsheid in het Koninkrijk der hemelen. De mens ziet maar niet dat al zijn zgn. goed bedoelde offers God niet kunnen behagen en nog minder tot barmhartigheid kunnen bewegen. De mens ziet maar niet dat hij op al deze dingen nog de dood moet leren schrijven. "Want, Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem", zegt God de Vader door Zijn Geest tot een verkoren zondaar. Maar hoe moet die zondaar Hem dan horen? Door af te zien van zichzelf, en op Hem te zien in Wie het alleen mogelijk is. Door te graven en zoeken in Zijn Woord, lezer. Net als die graver die in die akker begon te graven. Mag u hier kennis aan hebben, lezer? Is u de innerlijk rust alrede opgezegd, en u heeft de Geest der dienstbaarheid tot vreze alrede ontvangen, Rom. 8:15a, Die u als een dodende bloedwreker voortjaagt, u overtuigende van zonde, gerechtigheid en oordeel? Die u op de knieën voor God brengt, Die u doet kermen voor God, Die u doet geselen met Zijn veroordelingen, Die u doet zwoegen zonder enig loon. Zie daar de onleefbare toestand in het diensthuis waarin u gevallen bent. Hoe zal ik daaruit verlost kunnen worden? Zult u mij wellicht vragen. Dan moet u een Gode welbehagelijk offer tot betaling, tot gerechtigheid, tot verzoening, en tot voldoening moeten brengen, geliefde lezer. Want, de

mens die de wet doet die zal zekerlijk leven, Gal. 3:12d, Lukas 10:26-28. 'Ja maar schrijver, u schreef net dat het betrachten en doen der wet de mens onmogelijk was geworden, vanwege dat we de werken der duivelen toe zijn gevallen.' U geeft dus nu zelf ook al aan, dat het doen der wet ons geen enkel nut meer brengt, Gal. 3:10. Maar, wat dan? Gods wet moet toch vervuld worden, want Goddrie-enig en Zijn Goddelijke deugden worden alleen in en door Zijn heilige recht geëerd en verheerlijkt. Wanneer ge dan Zijn barmhartigheid, Zijn lankmoedig, Zijn liefde en Zijn goedertierenheid eert, wat zal God dan doen met Zijn Goddelijke toorn, met Zijn gramschap, met Zijn rechtvaardigheid...?! "Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied. Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen. Matth. 5:18-19."

Weet u wat dit wil zeggen, lezer? Dat Gods heilige wet verklaart Wie en Wat Zijn heilig Wezen is. Het verklaart ons Zijn heilige deugden, waarvan ik u er net enkele heb genoemd. Enige tijd geleden was ik eens op een lezing over filosofie. Het ging er toen over dat God de wetten der natuur kon veranderen, omdat God deze wetten in die natuur Zelf heeft geschapen, en er Zelf boven staat. Denk hierbij bijv. aan het gebed van Jozua, zoals verwoord in Joz. 10:12, en bijv. aan de drijvende bijl die de profeet Elisa door de kracht Gods, deed drijven op het water. Denk ook aan het pad door de Rode zee, en later door de Jordaan, waardoor het volk Israel droogvoets heen is getogen. Vervolgens neigde de man die de lezing gaf, dit ook alzo op de wet der tien geboden toe te passen. Ik sprak hem hier na afloop even op aan, en zei hem: "Als uw laatste veronderstelling nu werkelijk waar was, dan hield God vandaag nog op te bestaan, met alle eerbied gesproken. Want, Zijn heilige wet verklaart ons Zijn heilige Wezen, Dat te heilig is om enige gemeenschap met de zonden en/of een zondaar te kunnen hebben. Deze wet verklaart ons dus Wie God is. Wanneer God nu enkele geboden van deze wet op zou kunnen opheffen, en/of zou kunnen veranderen, dan zou Hij op bepaalde punten toch enige gemeenschap met een zondaar kunnen hebben." Een verschrikkelijke goddeloze filosofische veronderstelling, lezer. Want, als die stelling waar was, dan konden u en ik nooit meer zalig worden! Juist vanwege het feit dat de Heere Jezus gezegd had: "Wie overtuigd Mij van zonden?", konden de verkorenen Gods nog zalig worden. Ja lezer, zo zijn er wat filosofen die anderen met hun zgn. verworven wijsheden gedurig staan te vergiftigen. Geleerde mensen die wezenlijk niet beseffen wat ze zeggen. Mensen die zelf geheel niet verstaan hetgeen ze lezen, Hand. 8:30, en anderen proberen te onderwijzen, vanuit hun waterhoofden met vele verworven wijsheden. Zie daar de heersende pest in onze dagen. Zie daar het gekomen oordeel over Neerlands kerk waarvan Theodorus Van der Groe als laatste wijze ziener destijds al heeft geprofeteerd. Hoe weinig zielen verstaan heden ten dage de heiligheid en de geestelijkheid van Gods heilige wet, m'n geliefde lezer? Dat verklaart nu ook de geesteloosheid van de dagen waarin we leven. Altijd maar onthouden dat, wie God heilige wet geestelijk niet verstaat, ook NIETS van de vervuld wet verstaat. Dat is Christus door de toegepaste beloftenissen van het heilig Evangelie, lezer. Daarom zeiden de oudjes vroeger weleens zeer wijselijk: "die de wet in Adam geestelijk niet heeft geleerd, heeft Christus als de Tweede Adam door het Evangelie nooit begeerd." Daarbij wil ik ook opmerken dat, alwaar de wet nog leeft, het Evangelie geen kracht kan doen. Dat is voor ontvangen genade, maar ook na ontvangen genade. Voor ontvangen genade zit de verkoren zondaar nog gevangen in het diensthuis der zonden alwaar Gods heilige wet hem

gedurig veroordeelt, vervloekt en verdoemt. Dit is een geestelijke gevangenis waaruit een zondaar zichzelf, door eigen kracht, nooit kan verlossen. Daar moet dus een almachtige sterke Hand komen, om hem hiervan en hieruit te verlossen. *Of hoe kan iemand in het huis eens sterken inkomen, en zijn vaten ontroven, tenzij dat hij eerst den sterke gebonden hebbe? en alsdan zal hij zijn huis beroven, Matth. 12:29.* Hoe deed God dat bij Zijn aardse bondsvolk Israel? Door de gerichten in het diensthuis te brengen, waardoor het tenslotte onleefbaar in het diensthuis begon te worden. Tenslotte bracht God de dood over het diensthuis, en verloste Zijn bondsvolk Israel middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. M'n geliefde lezer, hoe is dat nu bij u geestelijk gesteld?

Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelven, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelven akker, Matth. 13 vers 44.

Ja maar schrijver, een mens begint toch uit zichzelf niet zomaar op een geestelijke wijze te graven? Dat zijn toch kenmerken van geestelijk leven? Dan antwoord ik u: bracht het kermen van de kinderen Israels hen dan enige verlossing teweeg, Exodus 6:4? Immers nee, toch? Alleen in en door het met haast eten van het gebraden vlees van het paaslam en het strijken van het bloed aan de deurposten, lag Israels behoudenis van het verderf dat God over het ganse diensthuis zou zenden. Ons graven tot onze behoudenis doet dus geheel niet mee, lezer. Ik zie in gedachten een drenkeling te water liggen, die in de verte een reddingsboot ziet aankomen. Hij schreeuwt vanuit zijn laatste krachten om hulp en redding. Ik vraag u dan weer, doet zijn schreeuwen en kermen iets toe aan zijn redding? Ja zegt u, de reddingsboot wist door zijn geroep waar hij moest wezen. Dat is zeker waar, lezer. Maar, wanneer de reddingsboot nu eens voorbij voer en eerst een ander ging redden, en u liet verdrinken? U begrijpt wellicht het geestelijk beeld wat ik hier probeer te noemen. Wellicht moet u zich inhouden om niet te zeggen: "dat zou onrechtvaardig zijn, want ik lag het dichtstbij en heb tenslotte het hardst om redding geroepen...!!" Zie daar uw verderfelijk geredeneer, waardoor u heimelijk denkt dat God er om u is, en u er niet bent om God. Zie daar het verderfelijk kwaad dat van nature in u en mij leeft. Nog een vraag aan u: "treft de reddingsboot nu schuld wanneer hij u niet redt, maar anderen in uw plaats redt, en daarmee aan u geheel voorbij gaat...?? Heeft die Reddingsboot dan geen mensen gered, en daarmee zijn werk dan niet gedaan?? Zijn de kapiteins op die geestelijke Reddingsboot, te weten : geloof, hoop en liefde, dan ineens geen helden meer? En was het uw eigen schuld dat u te water bent geraakt, of de schuld van de Reddingsboot?" Kijk lezer, zie daar nu het dodelijk verderf wat in u en mij van nature leeft. God heeft door Zijn heilige wet een recht op Zijn mens behouden, maar de mens heeft het recht op Zijn God door de overtreding der wet geheel verloren. Toch denkt de gevallen mens, door zijn doen, en door zijn uitlatingen, dat hij zijn recht op God door die Wet nog steeds heeft behouden. Maar hoe is dat nu in de wereld ooit mogelijk, wanneer de mens Gods heilige wet heeft overtreden? Maar weet u hoe God doet, wanneer hij een verkoren zondaar als een drenkeling in het water van zijn vele zonden ziet liggen? God laat hem eerst in het water van zijn eigen ongerechtigheden verdrinken, aler Hij die mens in Christus gaat redden. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde, Rom. 6:7. Ik zie vervolgens in m'n gedachten een gevangene in de gevangenis zitten, wachtende op het vonnis dat rechtvaardig(= naar de wet) over hem voltrokken zal worden. Deze gevangene heeft een moord gepleegd. Op een dag moet hij voor zijn rechter verschijnen. De aanklager klaagt hem aan op zijn gepleegde misdrijf

en eist daarop een rechtvaardige vergelding. De gevangene probeert zichzelf nog een weinig te rechtvaardigen, door aan te geven dat hij zichzelf in de gevangenis nu zeer netjes gedraagt. 'Ja dat kan best waar zijn, zegt de rechter, maar er ligt nog een gemaakte schuld die vereffend moet worden. Deze schuld kan door uw nette gedrag in de gevangenis niet vereffend worden. Daar had u dan maar eerder aan moeten denken, alvorens u dit misdrijf beging. Dat is nu te laat. U bent nu veroordeeld tot de doodstraf.' Geliefde lezer, is het antwoord van die rechter tot die gevangene, nu zo onbillijk? Wat zou u zeggen, wanneer deze gevangene een van uw kinderen vermoord zou hebben? Zou het dan rechtvaardig zijn, wanneer deze man op grond van zijn zgn. nette voorbeeldige gedrag in de gevangenis, vervolgens op vrije voet gezet zou worden...!? Nee, toch?

Terwijl ik dit schrijf moet ik weer denken aan die patiënt die met een dodelijk kankergezwell bij zijn geneesheer om hulp komt vragen. Zijn dokter onderzoekt hem, en stelt de diagnose van de dodelijke kwaal. Ja dokter, zegt de patiënt, het zal wellicht komen vanwege a het ongezonde voedsel wat ik gedurende zeer lange tijd heb gegeten. Dat zou kunnen, zegt de dokter. Maar u moet geopereerd, het mes moet erin, en er zal gesneden moeten worden om het dodelijk gezwell te verwijderen. Ja maar dokter, zegt de patiënt, ik eet de laatste tijd alleen nog maar gezond voedsel. Geen eten meer uit de muur, en veel groene groenten, zegt de patiënt. Ja beste man, zegt de dokter. Dat is een goed voornemen van u, maar daarmee bent u nu niet geholpen. Al uw gezonde eten kan u niet ontdoen van uw dodelijke kwaal die u onder uw leden heeft, antwoord de dokter. U moet daarom direct naar het ziekenhuis voor een operatie.

Ja lezer, zie daar uw en mijn geestelijke bestaan voor God van nature ten voeten uit. Ja maar schrijver, het gaat toch niet buiten de vele overtuigingen heen? Het gaat toch ook niet buiten de vele tranen en gebeden heen? hoor ik vervolgens iemand roepen. Dat is waar, dit wordt allemaal geleerd op de weg die tot de waarachtige bekering leidt, maar is geen enkele garantie dat het ooit tot een bekering zal leiden. Want, de overtuiging is nog geen overbuiging. De gerichten Gods brachten in Egypteland geen verlossing, maar alleen verderfenis. Uw overtuigingen, gewerkt door de Geest der dienstbaarheid Die u de geestelijkheid van Gods heilige wet doet gevoelen, kunnen u daarom geen verlossing brengen. Het nut van deze geestelijke gerichten is ontdekking, ontbloting en ontgronding voor God, opdat er plaats en ruimte zou komen voor de grote waardij van het bloed van het geslachte paaslam, Joh. 6:54-56. Uw geschreide tranen over uw zonden moeten u helpen walgen van uzelf, en u doen afzien van uzelf. Opdat ge een beter Middel tot verlossing zou aanwenden. Uw verbeteringen, uw gereformeer, en uw vele gedane beloften aan God om nooit meer te zondigen, zijn niet anders dan een sta-in-de-weg voor de gerechtigheid die Christus door Zijn leven en middels sterven op Golgotha heeft verworven. Een harde les voor een ziel die van zijn vele hete tranen heimelijk zijn Verlosser heeft gemaakt. Welk een ontluistering voor iemand die heimelijk meende al een aardig eindje op de goede geestelijk weg te zijn getreden. Wat moet ik dan wel doen, schrijver? U moet zonder enige hoop op redding verdrinken in uw vele zonden en eigengerechtigheden, failliet gaan, en geestelijk bankroet gaan voor God, lezer. Dat weten we immers allemaal, toch? Maar waar is nu de beleving in onze geesteloze dagen...!? *Gij zijt vermoeid door uw grote reis, maar gij zegt niet: Het is buiten hoop; gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek.....Want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat*

Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden, Jesaja 57:10-15.

Bedenk toch dat God u Zijn genade en barmhartigheid in Christus niet kan bewijzen, aler u zichzelf doodschuldig aan Zijn heilige wet mag leren kennen. U moet uw bestaan voor God afleggen onder de toorn en gramschap van Zijn heilige wet. De wet vloekt u doodt, en het is de trekkende liefde des Vaders die u verwaardigt uw doodsvonniss te mijnen, Joh. 6:44. De bekering begint pas bij de overbuiging van een zondaar in en door de weg van Gods heilige recht. Daar op dat plekje is hij aan het einde van de wet gebracht, Rom. 10:4. Daar eist God de gerechtigheid op, en moet de zondaar verdrinken in zijn ongerechtigheden voor God. Alleen daar, in die dodelijke stonde heeft het bloed en de gerechtigheid van Christus waardij tot eeuwige redding, lezer.

En zo is die graver uit deze gelijkenis maar aan het graven. In de grond van zijn eigengerechtigheden voor God. Want, zelfs een verkoren zondaar geeft zich pas gewonnen, wanneer God hem daartoe komt te overbuigen in Zijn Hemels gericht. Alles wat daarvoor geschiedt, zijn slechts geestelijke leunsels en steunsels die voor God niet kunnen bestaan. Maar tegelijkertijd kan die verkoren zondaar niet af laten om toch te blijven graven in dat Goddelijke Woord. Na enige jaren van veel graafwerkzaamheden, stuit zijn geestelijke schep op een kist. De graver kijkt om zich heen. Er is niemand in de buurt. Dan opent hij voorzichtig de kist die hij al gravende heeft gevonden. Dan ziet hij in die kist een schat waarvan hij stil wordt. Weet u wat u verkoren zondaar daar mag zien, lezer? Daar doet God hem voor een moment in de gouden Ark des Verbonds geestelijk blikken. Wat ziet die graver daar liggen? Daar ziet hij de twee stenen tafelen van Gods heilige wet liggen, op de bodem van die Ark. Kijk lezer, hier mag een zondaar geestelijk zien, dat hij die Wet niet kan vervullen, maar dat die eis der Wet alleen in Jezus Christus vervuld is geworden. Op zich genomen al ontzaggelijk groot, wanneer een zondaar dit mag zien. Maar het brengt hem geen stap naderbij. Toch geeft het een wending in zijn gebedsleven, want hij heeft nu gezien dat het in en van hem zelf nooit meer kan. Als het ooit zal kunnen, dan alleen in en door die ene grote Wetsvolbrenger, Jezus Christus en Dien gekruist. Dat is hetgeen die graver daar op dat moment mag zien. Ralph Erskine noemde dit : "het zien van Christus door de traliën van de akker van Gods Woord." Maar hij kan die Schat nog niet mijnen. Waarom dan niet? De reden van zijn geestelijke doodstaat moet nog worden weg genomen door recht. We zeiden het u alreeds, alwaar de wet nog leeft, aldaar kan het Evangelie (nog) geen kracht doen. Wil die graver die schat van grote waardij ooit kunnen bemachtigen, zal hij eerst alles geestelijk nog moet verkopen, om het stuk land, waarin die schat verborgen ligt, op de markt van vrije genade om niet, te kunnen kopen. Zie daar de inhoud van Jesaja 55 vers 1-2. Welk een wonderlijke markt is dat toch, lezer. Op alle markten in de wereld waarin wij leven, kan een mens immers niet(s) meer kopen, wanneer zijn geld op is. Bij God is dat geestelijk precies andersom, lezer. Zie daar het heilgeheim van zalig worden. De godsdienstige Joden tot een ergernis en de wijze Grieken tot een dwaasheid, 1 Kor. 1:23, Lukas 19:7, Lukas 7:39. Maar voordat we daar nog iets dieper op ingaan, willen we nog iets zeggen, van de tijd waarin de zondaar van verre iets van Hem mag aanschouwen, en waarin hij de zaligheid in Hem heeft zien liggen. Niet vergeten dat de zondaar hier nog steeds in zijn diensthuis van dood en ellende verkeert. Nog steeds is hij hier, al heeft hij veel geestelijk mogen graven, een prooi des Satans. Nog steeds is hij niet verlost, en ligt in de klauwen des Satans, geboeid aan de ketenen der zonden waarin hij die graver gevangen houdt.

Nog steeds verkeert hier die graver onder de vloek en de toorn van Gods heilige wet, dewelke niet uit het geloof is, Gal. 3:12, en die nog minder machtig is tot levendmaking. Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden, Gal. 3:21-23.

De graver is hier dus nog steeds besloten tot op het geloof. Hij kan nog niet geloven, en hij kan Christus hier nog niet mijnen. Waarom niet? Zijn hemelhoge zondesschuld zit er nog tussen. Hij is nog getrouwd met zijn eerste man, Rom. 7:1-4. De reden van zijn geestelijke doodstaat zit er nog tussen. Christus kan (nog) geen gemeenschap hebben met Zijn bruid, wanneer zij nog is verbonden aan haar eerste man. Hoe kan die bruid dan van haar eerste man verlost worden? Namelijk, alleen door de geestelijke kruisdood, lezer. Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden.

Toch kan die graver, voordat hij alles heeft mogen verkopen, veel zoets in Hem gezien hebben. Hier staat de graver voor een geestelijk raadsel: *“Spijze ging uit van den eter, en zoetigheid ging uit van de sterke.”* Dan denkt hij weleens: ‘ik heb zoveel zoets in Hem mogen zien, zoveel zitten wenen wanneer Hij in de prediking des Woords werd voorgesteld, dat ik de kerk uitkwam met deze bede: “geef me die Jezus of ik sterf”. Wat is het toch dat ik Zijn vlees wel op mijn tong heb mogen proeven maar nog niet heb kunnen eten? Wat is het toch dat ik mijn handen nog niet om Hem heen kan slaan?’ Geliefde lezer, hoe kan een geestelijke graver met dit soort raadselen bevangen zijn. Zie ook daar weer het verschil tussen het geestelijk rauw of gebraden eten van het vlees van het geslachte Paaslam, vergelijk Exodus 12:9. Al deze voornoemde dingen zou ik een heenwijzing tot Christus willen noemen. Een stonde waarin de vluchter de Vrijstad heeft zien liggen, maar nog immer een eisende bloedwreker op zijn hielen heeft. Daarom zegt ook de apostel in Gal. 3:23-27 dat Christus ons door het zaligmakende geloof geopenbaard moet worden. Lees hier : *“Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.”*

Dit is de openbaring door de weg van Gods heilige recht, waarin Christus niet alleen wordt geopenbaard, maar ook door recht wordt geschonken en toegepast, lezer. Getrokken door de Vader, vrijgemaakt en gewassen door de Zoon, gewerkt en verheerlijkt door de Heilige Geest.

Laten we nu eens bezien of we enkele van die geestelijke gravers vanuit Gods Woord wat nader mogen belichten. Ik denk bijvoorbeeld aan de stokbewaarder. Een man die feitelijk, qua tijd, maar heel kort heeft gegraven. Toch heeft deze man zeer diep en grondig gegraven. Zie eens hoe de Geest der dienstbaarheid tot vreeze, hem de geestelijk schrik begon aan te zeggen : “En er geschiedde snellijk een grote aardbeving, also dat de fundamenten des kerkers bewogen werden; en terstond werden al de deuren geopend, en de banden van allen werden los. En de stokbewaarder, wakker geworden zijnde, en ziende de deuren der gevangenis geopend, trok een zwaard, en zou zichzelf omgebracht hebben, menende, dat de gevangenen ontvloeden waren, Hand. 16:26-27.” Dat dit de goedertierenheden des Heeren waren die hem tot waarachtige bekering geleidt hebben, heeft die stokbewaarder wellicht jaren later pas verstaan, Rom. 2:4. Maar zie eens hoe deze man zeer ernstig begon te beven voor Gods heilige aangezicht. Zie eens hoe God de zonden in zijn ziel, door Zijn wet, geestelijk levend begint te maken, Rom. 3:20. Zie eens hoe deze man op een geestelijke wijze in zijn gemoed begint te graven zeggende: “Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?” Zie eens hoe deze graver een schat heeft gevonden, door de gepredikte woorden van Paulus en Silas: “En zij zeiden: Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis.” Kijk lezer, hier heeft de stokbewaarder zijn schat in de akker van Gods gepredikte Woord gevonden. Maar hij moet nog heengaan om alles te verkopen. Dat geschiedt kort daarop, wanneer hij nader onderwezen wordt aan de voeten van Paulus en Silas. Lees hier : “*En zij spraken tot hem het woord des Heeren, en tot allen, die in zijn huis waren. En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, en verheugde zich, dat hij met al zijn huis aan God gelovig geworden was, Hand. 16:32-34.*”

Sommigen zeggen dat zijn huisgezin middels een historisch- of wondergeloof *aan God* gelovig waren geworden. Omdat er ‘aan God’ en niet ‘in God’ staat geschreven. Maar dat weiger ik te geloven, om de eenvoudige reden dat er geschreven staat dat *hij(=stokbewaarder)*, met al zijn huis, *aan God* gelovig geworden was. We geloven toch allen dat de stokbewaarder uit vrije genade om niet, door het geschonken geloof, zalig is geworden. Toch staat er ook van hem dat hij *aan God* geloofde. In het geval van de stokbewaarder en zijn huis, meen ik daarom te kunnen/mogen zeggen, dat het *aan God* geloven, gelijk is als het *in God* te geloven. Dit is een misvatting die ik hier even recht wilde zetten. Maar mag ik u nog even wijzen op de liefelijke vrucht van zijn geloof? *En hij nam hen tot zich in dezelve ure des nachts, en wies hen van de striemen; en hij werd terstond gedoopt, en al de zijnen. En hij bracht hen in zijn huis, en zette hun de tafel voor, vers 33-34a.* Kijk lezer, dat doet nu de liefde tot God en zijn naasten, met name tot Zijn volk en verkoren dienstknechten. Gelijk Zacheus zijn onrechtmatigheden jegens zijn naasten vanuit de liefde wenste te vereffenen, also doet hier de stokbewaarder met zijn gevangenen die hij voor enige tijd in een duister hol in bewaring heeft gehouden. Dat zijn nu de liefdewerken Christi, waarvan de apostel Jacobus betuigt: “Toon mij uw geloof uit uw werken.” Dat zijn geen werken vanuit de dienstbaarheid der wet, maar werken vanuit het volbrachte liefdeswerk van Jezus Christus. Zie hier hoe die stokbewaarder het geestelijke beeld gelijk werd van die Barmhartige Samaritaan. Die Samaritaan goot wijn en olie in de wonden van die halfdood-geslagen man langs de kant van de weg. De stokbewaarder wast de striemen van gegeselde ruggen van Paulus en Silas. Zie daar hoedanig hij het Beeld van zijn geestelijk Schat gelijk mocht worden, Die hij, alles verkocht hebbende, uit vrije genade heeft kopen. Wat zal deze man geweest hebben, vanuit de liefde. Dat is nu de Evangelische liefde, dat een evangelisch berouw werkt in het hart

van een verlore zondaar. Misschien was hij het wel die hen had geeseld. Maar nu wilde hij het kleine en het weinige wat hij voor hen uit liefde nog kon doen, beslist niet onthouden. Zie daar de vervulling der wet in zijn ziel, lezer. Liefde tot God en tot zijn naaste, de vervulling van de eerste en tweede tafel der wet, Rom. 13:10.

Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mens gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelven, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft, en koopt dienzelven akker, Matth. 13 vers 44.

Geliefde lezer, hoe is het nu met u en mij gesteld, op weg en reis naar die nimmereindigende eeuwigheid? Heeft u geestelijk alles alrede kunnen/mogen verkopen, om Hem die u van verre zo lief en dierbaar was geworden, te kunnen kopen, uit vrije genade om niet...?? Zo niet, leg dan uw zonden af, en verneder u in het stof aan Zijn voeten, en smee God den Vader of Hij u tot Hem zou willen trekke, en Hij u ten uiterste dage zou willen opwekken ten eeuwige leven, is mijn wens en bede. O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen, Jesaja 55:1-2.

Ja lezer, waarom weegt u nou geld uit voor hetgeen geen Brood is, want alleen Hij is het levende Brood dat nedergedaald is uit de hemel om als hemels Manna in een voerbak voor beesten neergelegd te worden, Luk. 2:7, Joh. 6:50. Waarom hecht u nog enige waarde aan uw vele gegraaf, aan uw gereformeer voor God, aan uw tranen, hetgeen Hem niet behagen kan, en u niet verzadigen kan. Uw beste werken buiten Christus, zijn niet anders dan blinkende zonden voor Gods aangezicht. Zie dan op Hem, op het Lamme Gods dat de zonden van deze wereld wegdraagt. De Heere verwaardige u maar spoedig alles wat geen waarde voor God heeft, te mogen verkopen. Opdat Hij uw alles mocht worden. Opdat Hij uw gerechtigheid en heiligheid zou worden, uit vrije genade om niet. De Heere zegene dit eenvoudig onderwijs, tot Zijn eer, en bekering van veler zondaren, is mijn hartelijke wens en bede, om Jezus wil. Amen

D.J. Kleen